

חלק יא תרומה שיחה א

רקע

לאנשים ונשים מפורש להדיא בקרא "ויבואו האנשים על הנשים".

ובהתאם לכך, כיוון שנמצאים כאן "טף", "תינוקות של בית רבן", שגדלה מעלתם כו', וכדברי הגמרא ש"הבל תינוקות של בית רבן" הוא "הבל שאין בו חטא" - יאמרו עתה "לחיים" וינגנו ניגון.

וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א בנוסח הברכה המקובל אצל אחינו בני"י הספרדים: "יראה כהן בציון", במהרה בימינו.

* * *

בהמשך להמדובר לעיל בענין נדבת בני"י שעיי"ז הוקם המשכן - יש להוסיף, שגם בתי-כנסיות ובתי-מדרשות הם דוגמת משכן ומקדש - "מקדש מעט".

וכשם שבמשכן, הנה אף שעמד במקום מסויים, מ"מ על ידו נמשכה ונתפשטה קדושה בכל המקומות, כן הוא גם בנוגע לבתי-כנסיות ובתי-מדרשות, שאף שהם עומדים במקום מסויים, מ"מ, צריכה קדושתם להשפיע על איש ישראל (לא רק בשעת התפלה והתורה,

התוועדות: ליקוט זה נערך מהתוועדות ש"פ ויקהל-פקודי, מברכים החודש ניסן, פרשת החודש, ה'תשכ"ג.

בהבא לקמן הובאו כו"כ ענינים ולשונות נוספים שנאמרו בהתוועדות.

בקשר להמבואר בסעיף ח בענין הנתנית כח מאתפשטותא דמשה בכל דור ודור בעבודה של כל יהודי (שזהו בדוגמת אמירת מודה אני), אמר הרבי:

והיינו, שגם אלו שנמצאים לאחר השינה, שהיא "אחד מששים למיתה" (ברכות נז, ב), דהיינו שהיו שקועים רח"ל בקליפה שנקראת מיתה - מעוררים נשיאי ישראל את עצם נשמתם.

לאחר אמירת השיחה ע"ד האדנים ומאמר ד"ה החודש הזה לכם, אמר הרבי:

על הפסוק "ויקהל משה", איתא בזהר "רבי אבא פתח הקהל" את העם האנשים והנשים והטף, מה להלן כו' אוף הכא כו'", היינו, שגם כאן הקהיל משה אנשים נשים וטף. ומובן, שעיקר החידוש הוא בנוגע לטף, שהרי בנוגע

אלא) גם בהיותו בביתו, ועד שגם ברחוב צריך להיות ניכר שברחוב זה דר יהודי.

והנה, אף שבנדבת המשכן השתתפו כל ישראל, אנשים נשים וטף, מבלי הבדל, מ"מ, כשהוצרכו לבנות את המשכן בפועל, השתתפו בבנייתו רק "כל חכם לב". ועד"ז בנוגע לעבודת הקרבנות לאחר שהוקם המשכן, שאף שקרבנות ציבור באו מתרומת כל ישראל, מ"מ, עבודת ההקרבה בפועל היתה ע"י הכהנים בלבד.

ועד"ז בנוגע לבתי-כנסיות ובתי-מדרשות: יש להשתדל ביותר שכאו"א מישראל יבוא להתפלל בבית-הכנסת (ובזמן התפלה לא יישאר אף אחד בביתו), והתפלה תהי' מתוך חיות והתלהבות כו' ("דאָווענען מיט אַ וואַרימקייט"), וכן שכאו"א מישראל תהי' לו קביעות בכל יום ללמוד תורה, לכל-הפחות "פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית", וכן שכאו"א מישראל יתמוך בישיבות שבהם לומדים תורה כל היום, ועי"ז תהי' לו שייכות לתורה גם בשאר חלקי היום, בשעה שטרוד בעסקיו ואינו יכול ללמוד.

אך כל זה הוא רק בנוגע להשתתפות בבתי-כנסיות ובבתי-מדרשות; אבל כשמדובר בנוגע להנהגת בתי-הכנסיות ובתי-המדרשות, הישיבות ותלמודי-

התורה - הרי זה צריך להיות רק ע"י אלו הראויים לכך.

הגבאי בביהכנ"ס, ובפרט השמש, שתפקידו להורות תמיד סדרי ההנהגה בביהכנ"ס, והחזן, שליח-הציבור, שצריך להעלות את תפלות כל הציבור (שבמקום קרבנות תקנום) - צריכים להיות אנשים הראויים לכך.

ובמה מתבטאת העובדה שהם ראויים לכך - לכל לראש בהענין ד"ויקהל משה גו", הציווי על שמירת שבת:

לדאבוננו, הנה במדינתנו יש צורך להבהיר, שמי שמחלל שבת בפרהסיא, אינו יכול להיות שליח-ציבור.

אין לבזות ח"ו איש ישראל, ואדרבה, יש לקרבו ולהשפיע עליו לבוא לבית-הכנסת ובית-המדרש, מתוך תקוה שמחר יעשה תשובה; אבל אעפ"כ, כיון שלעת-עתה עדיין לא הגיע ה"מחר", הרי הוא במעמד ומצב שאינו ראוי עדיין להנ"ל.

ואין לביישו ח"ו, אבל אפשר להסביר לו, שאף ש"אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", וכל אחד נכשל לפעמים כו', מ"מ, יש חילוק במה נכשלים!

ועי"ז - לא זו בלבד שלא ידחו אותו כו', אלא אדרבה - עי"ז יבין בעצמו שהנהגתו אינו כדבעי, ויקדים יותר לעשות תשובה.

וגדולה מעלת שמירת שבת, כמארז"ל
"אילו היו ישראל משמרין שבת אחת כתיקונה
מיד הי' בן דוד בא".

*

יש ענין נוסף שנוגע לימים שלאחרי
השבת:

במוצש"ק זה מתקיימת מסיבת "מלוה-
מלכה" בנוגע לענין ה"מעמד", וכמבואר
בכמה מכתבים הפירוש ד"מעמד" (שמעמיד
כפשוטו כו').

ויה"ר שהתוועדות המלוה-מלכה תהי' כפי
שצריכה להיות התוועדות חסידית - שעל ידה
יתוסף בלימוד החסידות.

להערות ותיקונים נא לכתוב במייל

ltelsner@gmail.com